2024/2823

18.11.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/2823

af 23. oktober 2024

om retlig beskyttelse af design

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der skal foretages en række ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF ([3]). Nævnte direktiv bør af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) Direktiv 98/71/EF harmoniserede centrale bestemmelser i medlemsstaternes materielle designret, som på tidspunktet for vedtagelsen blev anset for at være dem, der på den mest direkte måde påvirkede det indre markeds funktionsmåde ved at hindre den frie bevægelighed for varer og den frie udveksling af tjenesteydelser i Unionen.

(3) Designbeskyttelse i medlemsstaternes nationale ret fungerer parallelt med den beskyttelse, der findes på EU-plan gennem EU-design, som har ensartet karakter og er gyldige i hele Unionen som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 ([4]). Sameksistens og afbalancering af designbeskyttelsessystemer på EU-plan og nationalt plan udgør en hjørnesten i Unionens tilgang til beskyttelse af intellektuel ejendomsret.

(4) I overensstemmelse med sin meddelelse af 19. maj 2015 med titlen »Bedre regulering for bedre resultater — En EU-dagsorden« og sit tilsagn om regelmæssigt at revidere Unionens politikker iværksatte Kommissionen en omfattende evaluering af designbeskyttelsessystemerne i Unionen, herunder en omfattende økonomisk og retlig vurdering, understøttet af en række undersøgelser.

(5) I sine konklusioner af 10. november 2020 med titlen »Politik for intellektuel ejendomsret og revision af systemet for industrielt design i Unionen« opfordrede Rådet Kommissionen til at forelægge forslag til revision af forordning (EF) nr. 6/2002 og direktiv 98/71/EF. Der blev anmodet om revision på grund af behovet for at modernisere systemerne for industrielt design og gøre designbeskyttelse mere attraktivt for individuelle designere og virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Der blev navnlig anmodet om denne revision med henblik på at behandle og overveje ændringer med det formål at støtte og styrke det komplementære forhold mellem Unionens og nationale og regionale designbeskyttelsessystemer, og den skal inddrage yderligere bestræbelser på at mindske uoverensstemmelser inden for Unionens designbeskyttelsessystem.

(6) På grundlag af de endelige resultater af nævnte evaluering bebudede Kommissionen i sin meddelelse af 25. november 2020 med titlen »Optimering af EU's innovative potentiale — En handlingsplan for intellektuel ejendomsret til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed«, at den efter den vellykkede reform af EU-varemærkelovgivningen vil revidere EU-lovgivningen om designbeskyttelse med henblik på at forenkle systemet og gøre det nemmere at anvende og mere effektivt og med henblik på at ajourføre de lovgivningsmæssige rammer i lyset af udviklingen af nye teknologier på markedet.

([1]) EUT C 184 af 25.5.2023, s. 39.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 14. marts 2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10. oktober 2024.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre (EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28).
([4]) Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1).

(7) I sin beslutning af 11. november 2021 om en handlingsplan for intellektuel ejendom til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed ([5]) glædede Europa-Parlamentet sig over Kommissionens vilje til at modernisere EU-lovgivningen om designbeskyttelse for bedre at støtte overgangen til den digitale, bæredygtige og grønne økonomi, opfordrede Kommissionen til yderligere at harmonisere ansøgnings- og ugyldighedsprocedurerne i medlemsstaterne og foreslog at overveje at ensrette direktiv 98/71/EF og forordning (EF) nr. 6/2002 med henblik på at skabe større retssikkerhed. I nævnte beslutning anførte Europa-Parlamentet også, at Unionens designbeskyttelsessystem bør ensrettes med Unionens varemærkesystem med henblik på at gøre det muligt for designindehavere at forhindre, at varer med ulovligt design kommer ind på Unionens toldområde, og opfordrede Kommissionen til at gøre det muligt for ejere af varemærker at sætte en stopper for designforfalskninger i transit gennem Unionen. Det bemærkede også, at designbeskyttelsen for dele, der anvendes til reparation af sammensatte produkter, kun var delvist harmoniseret, og at dette skabte fragmentering på det indre marked og retsusikkerhed.

(8) Høringen og evalueringen, der blev foretaget af Kommissionen, påviste, at der på trods af den tidligere harmonisering af national lovgivning fortsat findes områder, hvor yderligere harmonisering kan have en positiv indvirkning på konkurrenceevnen og væksten, navnlig som følge af den øgede adgang, som SMV'er ville have til designbeskyttelsessystemet.

(9) For at sikre et velfungerende indre marked og, hvor det er relevant, lette erhvervelse, forvaltning og beskyttelse af designrettigheder i Unionen til gavn for virksomhedernes vækst og konkurrenceevne inden for Unionen, navnlig for SMV'er, og samtidig tage behørigt hensyn til forbrugernes interesser er det nødvendigt at udvide den tilnærmelse af lovgivning, der er opnået ved direktiv 98/71/EF, til at omfatte andre aspekter af den materielle designret, der regulerer design, som er beskyttet ved registrering i henhold til forordning (EF) nr. 6/2002.

(10) Derudover er det også nødvendigt at opnå tilnærmelse mellem procedurereglerne for at lette erhvervelse, forvaltning og beskyttelse af designrettigheder i Unionen. Derfor bør visse centrale procedureregler på området for designregistrering i medlemsstaterne og i EU-designsystemet ensrettes. Hvad angår procedurer i henhold til national ret, er det tilstrækkeligt at fastlægge de generelle principper, hvormed det overlades til medlemsstaterne at fastsætte nærmere regler.

(11) Dette direktiv er ikke til hinder for, at der på design anvendes ret, der giver en anden beskyttelse end den, der opnås ved registrering eller offentliggørelse som et design såsom EU-retten om ikkeregistrerede designrettigheder eller EU-retten eller national ret om varemærker, patenter og brugsmodeller samt om illoyal konkurrence eller civilretligt ansvar.

(12) Det er vigtigt at fastslå princippet om kumulativ beskyttelse i henhold til særlig ret om registrerede designs beskyttelse og i henhold til ophavsretten, hvorved design, der er beskyttet af designrettigheder, også bør være berettiget til beskyttelse som ophavsretligt beskyttede værker, forudsat at kravene i ophavsretten er opfyldt.

(13) Virkeliggørelsen af målene for det indre marked forudsætter, at betingelserne for opnåelse af en registreret designrettighed er harmoniserede i alle medlemsstater. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastlægge ensartede definitioner af begreberne design og produkt, som er klare, gennemsigtige og teknisk up-to-date, og som også tager hensyn til fremkomsten af nye design, der ikke er inkorporeret i fysiske produkter. Hensigten er ikke, at listen over relevante produkter skal være udtømmende, men det er hensigtsmæssigt at skelne mellem produkter, der er inkorporeret i en fysisk genstand, produkter, der er visualiseret i grafisk form, eller produkter, der fremgår af den rumlige indretning af elementer, som er beregnet til at danne et indre eller ydre miljø. I denne forbindelse bør det anerkendes, at animation såsom bevægelse eller overgang af elementerne i et produkt kan bidrage til udseendet af design, navnlig design, der ikke er inkorporeret i en fysisk genstand. Desuden er der behov for en ensartet definition af de krav vedrørende nyhed og individuel karakter, som registrerede designrettigheder bør opfylde.

(14) For at fremme de frie varebevægelser er det nødvendigt at knæsætte princippet om, at registrerede designrettigheder giver rettighedshaveren ens beskyttelse i alle medlemsstater.

(15) Rettighedshaveren opnår ved registrering af et design beskyttelse af de designelementer i et produkt, helt eller delvist, som synligt fremgår af ansøgningen om registrering af et sådant design og gøres offentligt tilgængelige ved offentliggørelse eller ved adgang til den relevante sagsakt vedrørende ansøgningen.

(16) Ud over at fremgå synligt af en ansøgning om registrering behøver et produkts designelementer ikke at være synlige på et bestemt tidspunkt eller i en bestemt anvendelsessituation for at nyde godt af designbeskyttelse. Som en undtagelse fra dette princip bør beskyttelsen ikke udvides til at omfatte komponenter, der ikke er synlige under normal brug af et sammensat produkt, eller elementer af en komponent, som ikke er synlige, når komponenten er

([5]) EUT C 205 af 20.5.2022, s. 26.

monteret, eller elementer, som ikke i sig selv ville opfylde kravene vedrørende nyhed og individuel karakter. Derfor bør de designelementer af komponenter i et sammensat produkt, der af disse grunde er udelukket fra beskyttelse, ikke få indflydelse på vurderingen af, om andre designelementer opfylder kravene til beskyttelse.

(17) Selv om en produktangivelse bør indgå i en ansøgning om registrering af et design, bør den ikke berøre omfanget af beskyttelsen af designet som sådan. Sammen med gengivelsen af designet kan produktangivelser ikke desto mindre tjene til at bestemme arten af det produkt, hvori designet indgår, eller hvorpå det skal anvendes. Desuden forbedrer produktangivelser søgbarheden af design i et designregister, der føres af et kontor for industriel ejendomsret og øger gennemsigtigheden og tilgængeligheden af et register. Derfor skal produktangivelserne være nøjagtige forud for registreringen uden at skabe en unødig byrde for ansøgerne om et registreret design.

(18) Et designs individuelle karakter bør vurderes ud fra, om det helhedsindtryk, den informerede bruger får ved betragtning af designet, adskiller sig fra den pågældende brugers helhedsindtryk af ethvert andet design, der udgør en del af den allerede eksisterende formgivning; denne vurdering bør tage hensyn til arten af det produkt, som designet finder anvendelse på eller indgår i, og navnlig hvilken industrigren produktet tilhører, samt den grad af frihed, designeren har haft ved udviklingen af designet.

(19) Teknisk innovation må ikke vanskeliggøres ved designbeskyttelse af design, der udelukkende består af elementer eller indretningen af elementer, der alene er bestemt af en teknisk funktion. Det er underforstået, at dette selvsagt ikke må medføre, at det er nødvendigt, at et design har æstetisk karakter. En registreret designrettighed vil kunne erklæres ugyldig, hvis det udelukkende er hensynet til produktets opfyldelse af en teknisk funktion, navnlig vedrørende det visuelle aspekt, der har været afgørende ved valget af udseendets elementer.

(20) Ligeledes må kompatibilitet mellem produkter af forskelligt fabrikat ikke hindres ved, at beskyttelsen udvides til at gælde for mekaniske sammenkoblingers design.

(21) Mekaniske sammenkoblinger i modulopbyggede produkter kan imidlertid udgøre et vigtigt element i de innovative karakteristika ved modulopbyggede produkter og repræsentere et vigtigt markedsføringsaktiv, og de bør derfor kunne beskyttes.

(22) Der bør ikke erhverves designrettighed til et design, som strider mod offentlig orden eller sædelighed. Dette direktiv indebærer ikke en harmonisering af begreberne offentlig orden og sædelighed i de enkelte medlemsstater.

(23) For at det indre marked kan fungere korrekt, er det afgørende at fastsætte en ensartet beskyttelsestid i forbindelse med registrerede designrettigheder.

(24) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af konkurrencereglerne i artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(25) Af hensyn til retssikkerheden bør de væsentlige grunde, der kan føre til udelukkelse fra registrering, samt de væsentlige grunde, der kan føre til registrerede designrettigheders ugyldighed i samtlige medlemsstater, opregnes udtømmende i dette direktiv.

(26) For at undgå uretmæssig brug af symboler af særlig offentlig interesse i en medlemsstat, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 6c i konventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, der blev undertegnet den 20. marts 1883 i Paris (»Pariserkonventionen«), bør medlemsstaterne dog frit kunne fastsætte særlige grunde til registreringshindring. For at undgå uretmæssig registrering og uretmæssig udnyttelse af elementer, der tilhører kulturarv, der er af national interesse, bør medlemsstaterne også frit kunne fastsætte særlige grunde til registreringshindring og ugyldighed. Sådanne kulturarvselementer, der betragtes som omfattet af konventionen om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv, der blev vedtaget af UNESCO's Generalkonference den 16. november 1972, eller, for så vidt som de udgør et håndgribeligt udtryk for immateriel kulturarv som omhandlet i konventionen om beskyttelse af den immaterielle kulturarv, der blev vedtaget på UNESCO's 32. generalkonference den 17. oktober 2003, omfatter f.eks. monumenter eller en gruppe bygninger, artefakter, håndværk eller kostumer.

(27) I betragtning af den stigende udbredelse af 3D-printteknologier på forskellige områder i industrien, herunder ved hjælp af kunstig intelligens, samt de heraf følgende udfordringer for designrettighedshavere med hensyn til effektivt at forhindre ulovlig kopiering af deres beskyttede design, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at skabelse, downloading, kopiering og tilrådighedsstillelse af ethvert medium eller enhver software, der optager designet med henblik på reproduktion af et produkt, der krænker det beskyttede design, udgør anvendelse af designet, hvilket bør kræve rettighedshaverens tilladelse.

(28) Med henblik på at styrke designbeskyttelse og bekæmpe forfalskning mere effektivt og i overensstemmelse med medlemsstaternes internationale forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), navnlig artikel V i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT 1947) om transitfrihed og, for så vidt angår generiske lægemidler, Dohaerklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed, der blev vedtaget af WTO's Ministerkonference den 14. november 2001, bør indehaveren af en registreret designrettighed have ret til at forhindre tredjemænd i erhvervsmæssigt at indføre produkter fra tredjelande til den medlemsstat, hvor designet er registreret, uden at være overgået til fri omsætning dér, når designet uden rettighedshaverens tilladelse på identisk vis inkorporeres i eller anvendes på sådanne produkter, eller designet ikke på grundlag af dets væsentlige aspekter kan skelnes fra sådanne produkter.

(29) Med henblik herpå bør det være tilladt for indehavere af registrerede designrettigheder at forhindre indførsel af krænkende produkter og placering af sådanne produkter i alle toldsituationer, herunder navnlig transit, omladning, oplagring, frizoner, midlertidig opbevaring, aktiv forædling eller midlertidig indførsel, også når sådanne produkter ikke er bestemt til at blive bragt i omsætning i den pågældende medlemsstat. Ved udførelse af toldkontroller bør toldmyndighederne anvende de beføjelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 ([6]), herunder på anmodning af rettighedshaverne. Toldmyndighederne bør navnlig udføre den relevante kontrol på grundlag af risikoanalysekriterier.

(30) For at forene behovet for at sikre en effektiv håndhævelse af designrettigheder med behovet for at undgå at hæmme den frie handel med lovlige produkter bør retten for indehaveren af designrettigheder bortfalde, hvis klarereren eller indehaveren af produkter under en sag anlagt ved den retlige myndighed eller anden myndighed, der har kompetence til at træffe en materiel afgørelse om, hvorvidt den registrerede designrettighed er blevet krænket, er i stand til at bevise, at indehaveren af den registrerede designrettighed ikke har ret til at forbyde, at produkterne bringes i omsætning i det endelige bestemmelsesland.

(31) De enerettigheder, der er knyttet til en registreret designrettighed, bør være underlagt et passende sæt begrænsninger. Bortset fra handlinger af privat art og uden erhvervsmæssigt formål og dem, der foretages i forsøgsøjemed, bør en sådan liste over tilladte brug omfatte reproduktionshandlinger i citatøjemed eller til undervisningsbrug, referenceanvendelse i forbindelse med sammenlignende reklame og anvendelse med henblik på kommentarer, kritik eller parodi, forudsat at disse handlinger er forenelige med rimelig handelspraksis og ikke i urimelig grad skader den normale udnyttelse af designet. Tredjemands anvendelse af et design med henblik på kunstneriske udtryk bør anses for loyale, så længe den er i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Desuden bør dette direktiv anvendes på en måde, som sikrer fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig ytringsfriheden.

(32) Formålet med designbeskyttelsen er at give enerettighed til et produkts udseende, men ikke et monopol på produktet som sådant. Beskyttelse af design, for hvilke der ikke findes noget praktisk alternativ, vil i realiteten føre til et monopol på produktet. En sådan beskyttelse ville nærme sig et misbrug af designbeskyttelsesordningen. Hvis tredjemænd får lov til at producere og distribuere reservedele, bibeholdes konkurrencen. Hvis designbeskyttelsen udvides til reservedele, krænker sådanne tredjemænd disse rettigheder, konkurrencen fjernes, og designrettighedshaveren får et faktisk monopol på produktet.

(33) Forskellene i medlemsstaternes ret om brug af beskyttede design til reparation af sammensatte produkter, således at de atter får deres oprindelige udseende, når det produkt, som designet indgår i eller finder anvendelse på, udgør en must match-komponent af et sammensat produkt, indvirker direkte på det indre markeds etablering og funktion. Sådanne forskelle forvrider konkurrencen og samhandelen på det indre marked og skaber retsusikkerhed. Muligheden for reparation af produkter er kernen i en bæredygtig økonomi, som fremhævet i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om »Den europæiske grønne pagt«.

(34) Med henblik på et velfungerende indre marked og for at sikre fair konkurrence er det derfor nødvendigt at opnå indbyrdes tilnærmelse mellem medlemsstaternes lovgivning om anvendelse af beskyttede design med det formål at give mulighed for at reparerer et sammensat produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende ved at indsætte en reparationsklausul svarende til den, der allerede er indeholdt i forordning (EF) nr. 6/2002, og som finder anvendelse på EU-design på EU-plan, men som udtrykkeligt og udelukkende finder anvendelse på must match-komponenter af sammensatte produkter. Da den tilsigtede virkning af denne reparationsklausul er, at designrettigheder ikke kan gøres gældende, når designet af komponenten af et sammensat produkt anvendes med

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).

henblik på reparation af et sammensat produkt, således at dets oprindelige udseende genskabes, bør reparationsklausulen være én af de forsvar, der fastsættes i dette direktiv, i forbindelse med krænkelse af designrettigheder. For at sikre, at forbrugerne ikke vildledes og er i stand til at træffe en informeret beslutning mellem konkurrerende produkter, der kan anvendes til reparationen, bør det derudover udtrykkeligt fastsættes, at reparationsklausulen ikke kan påberåbes af en komponentfabrikant eller -sælger, som ikke behørigt har informeret forbrugerne om den kommercielle oprindelse og identiteten på fabrikanten af det produkt, der skal anvendes til reparation af det sammensatte produkt. Disse detaljerede oplysninger bør gives ved en klar og synlig angivelse på produktet eller, hvis dette ikke er muligt, på emballagen eller i et dokument, der ledsager produktet, og bør mindst omfatte det varemærke, som produktet markedsføres under, og fabrikantens navn.

(35) Med henblik på at bevare effektiviteten af den liberalisering af eftermarkedet for reservedele, der tilstræbes med dette direktiv, og i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis ([7]) har fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt for at kunne drage fordel af reparationsklausulens fritagelse for designbeskyttelse pligt til at udvise omhu for ved hjælp af passende midler, navnlig kontraktmæssige midler, at sikre, at senere brugerne ikke agter at bruge de pågældende komponenter til andre formål end reparation med henblik på at genskabe det sammensatte produkts oprindelige udseende. Dette bør dog ikke indebære, at fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt objektivt og under alle omstændigheder garanterer, at de dele, de fremstiller eller sælger, i sidste ende rent faktisk anvendes af slutbrugerne alene med det ene formål at reparere det sammensatte produkt, så dets oprindelige udseende genskabes.

(36) For at undgå divergerende betingelser i medlemsstaterne med hensyn til tidligere brug, der forårsager forskelle i det samme designs retlige styrke i forskellige medlemsstater, er det hensigtsmæssigt at sikre, at enhver tredjemand, der kan godtgøre, at vedkommende inden datoen for indgivelse af en ansøgning om design eller, hvis der påberåbes prioritet, inden prioritetsdatoen i god tro har påbegyndt brugen i en medlemsstat, eller har foretaget seriøse og effektive forberedelser med henblik herpå, af et design, der er omfattet af beskyttelsen af en registreret designrettighed, og som ikke er kopieret fra dette design, har ret til en begrænset udnyttelse af dette design.

(37) For at lette markedsføringen af designbeskyttede produkter, navnlig for SMV'er og individuelle designere, og for at øge kendskabet til de eksisterende ordninger for designregistrering på både EU-plan og nationalt plan bør en almindeligt anerkendt meddelelse bestående af symbolet Ⓓ være tilgængelig for designrettighedshavere og andre med deres samtykke.

(38) For at forbedre og fremme adgangen til designbeskyttelse og for at øge retssikkerhed og retlig forudsigelighed bør proceduren for registrering af design i medlemsstaterne være effektiv og gennemsigtig, ligesom den bør følge regler svarende til dem, der gælder for EU-design.

(39) Det er nødvendigt at fastlægge grundlæggende fælles regler vedrørende krav og tekniske midler til gengivelse af design i enhver form for visuel reproduktion i fasen for ansøgning om registrering under hensyntagen til de tekniske fremskridt vedrørende visualisering af design og EU-industriens behov vedrørende nye digitale design. Derudover bør medlemsstaterne fastsætte harmoniserede standarder ved at tilstræbe konvergens mellem praksisser.

(40) Det er af effektivitetshensyn også hensigtsmæssigt at tillade ansøgere om registrerede design at kombinere flere design i én samlet ansøgning uden at blive underlagt den betingelse, at de produkter, som designet er beregnet til at blive inkorporeret i, eller som de er beregnet til at blive anvendt på, alle tilhører samme klasse i den internationale klassifikation af industrielle design (»Locarnoklassifikationen«), som blev etableret ved Locarnoaftalen (1968).

(41) Den normale offentliggørelse, der finder sted efter registrering af et design, kan i visse tilfælde medføre, at muligheden for en kommerciel succes for produkter, hvori design er involveret, elimineres eller forringes. Muligheden for at opnå udsættelse af offentliggørelsen er derfor en løsning i sådanne tilfælde. For at opnå sammenhæng og større retssikkerhed og dermed at hjælpe virksomhederne med at reducere omkostningerne til forvaltning af designporteføljer bør udsættelsen af offentliggørelsen være underlagt ensartede regler i hele Unionen.

(42) For at sikre lige konkurrencevilkår for virksomheder og samme grad af adgang til designbeskyttelse i hele Unionen ved at holde ansøgeres besvær i forbindelse med registrering og andre procedurer på et minimum bør alle medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret,

([7]) Domstolens dom af 20. december 2017, *Acacia Srl* mod *Pneusgarda Srl* og *Audi AG og Acacia Srl og Rolando D'Amato* mod *Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG*, forenede sager C-397/16 og C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992.

ligesom Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) gør det på EU-plan, begrænse deres materielle undersøgelse af egen drift til fravær af de registreringshindringer, der er opregnet udtømmende i dette direktiv.

(43) For at give adgang til andre midler til at erklære designrettigheder ugyldige bør medlemsstaterne kunne indføre en administrativ procedure for ugyldighedserklæringen, som, i det omfang det er hensigtsmæssigt, er tilpasset den procedure, der finder anvendelse på EU-design.

(44) Det er ønskeligt, at medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret samarbejder med hinanden og med EUIPO om alle aspekter af registrering og forvaltning af design for at fremme konvergensen mellem praksis og redskaber såsom ved udarbejdelse og ajourføring af fælles eller forbundne databaser og portaler med henblik på opslag og søgning. Medlemsstaterne bør endvidere sikre, at deres centrale kontorer for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret samarbejder med hinanden og med EUIPO på alle andre områder af deres aktiviteter, som er relevante for designbeskyttelse i Unionen.

(45) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme og skabe et velfungerende indre marked og at lette registreringen, administrationen og beskyttelsen af designrettigheder i Unionen til gavn for væksten og konkurrenceevnen, hvor det er relevant, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(46) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([8]).

(47) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 98/71/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.

(48) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i nærværende direktivs bilag I angivne frist for gennemførelse i national ret af direktivet —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på:

a) designrettigheder, der er registreret hos en medlemsstats centrale myndigheder for industriel ejendomsret

b) designrettigheder, der er registreret hos Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret

c) designrettigheder, der er genstand for en international registrering med retsvirkning i en medlemsstat

d) ansøgninger om registrering af de i litra a), b) og c) omhandlede designrettigheder.

2. I dette direktiv omfatter designregistrering også offentliggørelse af designrettighed efter indlevering af designansøgningen til myndigheden for industriel ejendomsret i en medlemsstat, hvor en sådan offentliggørelse har den virkning, at der opstår en designrettighed.

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »myndighed«: en medlemsstats centrale kontor for industriel ejendomsret eller Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret, der varetager registrering af design

2) »register«: det designregister, der føres af et kontor

3) »design«: et produkts eller en del af et produkts udseende, der følger af produktets eller dets udsmyknings elementer, navnlig linjerne, konturerne, farverne, formen, strukturen og/eller materialet, herunder enhver bevægelse, overgang eller anden form for animation af disse elementer

4) »produkt«: en industrielt eller håndværksmæssigt fremstillet artikel, bortset fra et computerprogram, uanset om den er inkorporeret i en fysisk genstand eller optræder i ikkefysisk form, herunder:

   a) emballage, sæt af artikler, rumlig indretning af elementer, der er beregnet til at danne et indre eller ydre miljø, og dele, der er bestemt til at blive samlet til et sammensat produkt

   b) grafiske værker eller symboler, logoer, overflademønstre, typografiske skrifttyper og grafiske brugergrænseflader

5) »sammensat produkt«: et produkt, der består af flere komponenter, som kan udskiftes, således at produktet kan skilles ad og samles igen.

KAPITEL 2

MATERIEL DESIGNRET

Artikel 3

Betingelser for beskyttelsen

1. Medlemsstaterne beskytter design udelukkende via designregistrering og giver indehaverne enerettighed i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Et design beskyttes ved en designrettighed, hvis designet er nyt og har individuel karakter.

3. Et design, der finder anvendelse på eller indgår i et produkt, som udgør en komponent af et sammensat produkt, anses kun for at være nyt og have individuel karakter:

a) hvis komponenten efter at være blevet inkorporeret i det sammensatte produkt fortsat er synlig under normal brug af dette produkt, og

b) de synlige elementer af komponenten i sig selv opfylder kravene om nyhed og individuel karakter.

4. Ved »normal brug« i den i stk. 3, litra a), anvendte betydning forstås den endelige brugers anvendelse, med udelukkelse af vedligeholdelse, service og reparation.

Artikel 4

Nyhedskravet

Et design anses for nyt, hvis intet identisk design er blevet offentligt tilgængeligt inden den dato, hvor ansøgningen om registrering er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen. Design anses for identiske, hvis deres særlige træk kun adskiller sig fra hinanden på uvæsentlige punkter.

Artikel 5

Individuel karakter

1. Et design anses for at have individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger, adskiller sig fra en sådan brugers helhedsindtryk af alle andre design, som er blevet offentligt tilgængelige inden den dato, hvor ansøgningen om registrering er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen.

2. Ved vurderingen af et designs individuelle karakter tages der hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet.

Artikel 6

Offentliggørelse

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 4 og 5 anses et design for at være blevet offentligt tilgængeligt, hvis det er blevet offentliggjort i forbindelse med registreringen eller på anden måde er blevet offentliggjort, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt, undtagen i tilfælde, hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i Unionen ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse inden den dato, hvor ansøgningen om registrering er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen. Designet anses dog ikke for at være blevet offentligt tilgængeligt, blot fordi tredjemand har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.

2. Ved anvendelsen af artikel 4 og 5 tages der ikke hensyn til offentliggørelse, hvis det offentliggjorte design, som er identisk med eller ikke i helhedsindtrykket afviger fra det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse i henhold til en registreret designrettighed i en medlemsstat, er gjort offentligt tilgængeligt:

a) af designeren eller af den, til hvem designerens ret er overgået, eller af tredjemand på grundlag af oplysninger, der er meddelt, eller tiltag, der er truffet af designeren eller af den, til hvem designerens ret er overgået, og

b) i løbet af de 12 måneder, der går forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, forud for prioritetsdagen.

3. Stk. 2 finder også anvendelse, hvis designet er blevet gjort offentligt tilgængeligt som følge af misbrug i forhold til designeren eller den, til hvem designerens ret er overgået.

Artikel 7

Design, der er bestemt af deres tekniske funktion, samt design for sammenkoblinger

1. Der kan ikke erhverves designrettighed til de elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion.

2. Der kan ikke erhverves designrettighed til de elementer af et produkts udseende, der nødvendigvis må reproduceres i deres nøjagtige form og dimensioner, for at det produkt, som designet indgår i eller finder anvendelse på, rent mekanisk kan kobles til et andet produkt eller placeres i, på eller omkring et andet produkt eller bringes i kontakt med et andet produkt, således at begge produkter opfylder deres funktion.

3. Uanset denne artikels stk. 2 skal der på de i artikel 4 og 5 fastsatte betingelser kunne erhverves designrettighed til et design, der giver mulighed for en mangfoldig sammenbygning eller sammenkobling af produkter i et modulopbygget system bestående af indbyrdes udskiftelige elementer.

Artikel 8

Design, der strider mod offentlig orden eller sædelighed

Der kan ikke erhverves designrettighed til et design, der strider mod offentlig orden eller sædelighed.

Artikel 9

Beskyttelsens omfang

1. Beskyttelsen i henhold til en designrettighed omfatter ethvert design, der ikke giver den informerede bruger et andet helhedsindtryk.

2. Ved vurderingen af beskyttelsens omfang tages der hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet.

Artikel 10

Begyndelse og varighed for beskyttelse

1. En designrettigheds beskyttelse opstår, når myndigheden foretager registrering.

2. Et design registreres for en periode på fem år regnet fra datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering. Rettighedshaveren kan forny registreringen i overensstemmelse med artikel 32 for en eller flere perioder på hver fem år indtil en samlet beskyttelsesperiode på 25 år regnet fra datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering.

Artikel 11

Rettigheden til det registrerede design

1. Rettigheden til det registrerede design tilkommer designeren eller den, til hvem designerens ret er overgået.

2. Hvis to eller flere personer i fællesskab har frembragt et design, tilkommer rettigheden til det registrerede design de pågældende personer i fællesskab.

3. Rettigheden til det registrerede design tilkommer dog arbejdsgiveren, hvis et design er blevet frembragt af en arbejdstager som led i udførelsen af arbejdstagerens opgaver eller efter anvisninger fra arbejdstagerens arbejdsgiver, medmindre andet er fastsat ved aftale mellem de berørte parter eller i national ret.

Artikel 12

Formodning til fordel for den registrerede indehaver af designet

Den person, i hvis navn en designrettighed er registreret, eller forud for registrering den person, i hvis navn ansøgningen er indgivet, anses for at være den person, der er berettiget til at handle i enhver sag ved kontoret på det område, for hvilket der påberåbes beskyttelse, samt i enhver anden sag.

Artikel 13

Registreringshindringer

1. Registrering af et design afslås, hvis:

a) designet ikke er et design i den i artikel 2, nr. 3), anførte betydning

b) designet strider mod offentlig orden eller sædelighed, jf. artikel 8, eller

c) designet udgør en uretmæssig brug af et af de elementer, der er anført i artikel 6c i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, medmindre de kompetente myndigheder har givet deres samtykke til registreringen.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at registrering af et design skal afslås, hvis designet udgør en uretmæssig brug af andre kendetegn, emblemer og våbenskjolde end dem, der er omfattet af artikel 6c i Pariserkonventionen, såfremt disse er af særlig offentlig interesse i den berørte medlemsstat, medmindre den kompetente myndighed har givet sit samtykke til registreringen i overensstemmelse med medlemsstatens ret.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at registrering af et design skal afslås, hvis det indeholder fuldstændig eller delvis reproduktion af elementer, der tilhører kulturarv, som er af national interesse.

Artikel 14

Ugyldighedsgrunde

1. Hvis et design er blevet registreret, erklæres designrettigheden ugyldig i ethvert af følgende tilfælde:

a) designet er ikke et design i den i artikel 2, nr. 3), anførte betydning

b) designet opfylder ikke kravene i artikel 3-8

c) designet er blevet registreret i strid med artikel 13, stk. 1, litra c), eller artikel 13, stk. 2

d) designrettighedshaveren i medfør af en afgørelse truffet af den kompetente domstol eller myndighed er ikke berettiget til den i henhold til den berørte medlemsstats ret

e) designet er i strid med et tidligere design, som er blevet offentliggjort før eller efter datoen for indgivelse af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, prioritetsdagen for designet, og som er beskyttet fra en dato før datoen for indgivelse af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, prioritetsdagen for designet:

i) ved et registreret EU-design eller en ansøgning om et registreret EU-design med forbehold af dets registrering

ii) ved en registreret designrettighed i den berørte medlemsstat eller ved en ansøgning om en sådan rettighed med forbehold af dens registrering

iii) ved en designrettighed, der er registreret i henhold til internationale aftaler med retsvirkning i den berørte medlemsstat, eller ved en ansøgning om en sådan rettighed med forbehold af dens registrering

f) et kendetegn benyttes i et senere design, og EU-retten eller den berørte medlemsstats ret, der finder anvendelse på dette kendetegn, giver rettighedshaveren til kendetegnet ret til at forbyde en sådan brug

g) designet udgør en uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af den berørte medlemsstats ophavsret.

2. Hvis et design er blevet registreret, kan medlemsstaterne fastsætte, at designrettigheden skal erklæres ugyldig, hvis designet indeholder en fuldstændig eller delvis reproduktion af elementer, der tilhører kulturarv, som er af national interesse.

3. Ugyldighedsgrundene i stk. 1, litra a) og b), kan påberåbes af følgende:

a) enhver fysisk eller juridisk person, eller

b) enhver sammenslutning eller ethvert organ, der er oprettet med det formål at repræsentere fabrikanters, producenters, tjenesteyderes, erhvervsdrivendes eller forbrugeres interesser, hvis denne sammenslutning eller dette organ har søgsmålskompetence og kan sagsøges i eget navn i henhold til den ret, der finder anvendelse på sammenslutningen eller organet.

4. Ugyldighedsgrunden i stk. 1, litra c), kan kun påberåbes af den person eller den juridiske person, som er berørt af den uretmæssige brug.

5. Ugyldighedsgrunden i stk. 1, litra d), kan kun påberåbes af den person, som designrettigheden tilkommer i henhold til den berørte medlemsstats ret.

6. Ugyldighedsgrundene i stk. 1, litra e), f) og g), kan kun påberåbes af følgende:

a) ansøgeren om eller indehaveren af den tidligere rettighed

b) de personer, der i henhold til EU-retten eller den berørte medlemsstats ret har ret til at udøve rettigheden, eller

c) en licenstager, der er bemyndiget af indehaveren af den tidligere rettighed.

7. En registreret designrettighed erklæres ikke ugyldig, såfremt ansøgeren om eller indehaveren af en rettighed, der er omhandlet i stk. 1, litra e), f) og g), udtrykkeligt gav sit samtykke til registrering af dette design inden indgivelse af anmodningen om en ugyldighedserklæring eller modkravet.

8. En designrettighed kan også erklæres ugyldig, efter at den er bortfaldet, eller der er givet afkald på den.

Artikel 15

Beskyttelsens genstand

Der ydes beskyttelse for de elementer af et registreret designs udseende, som fremgår synligt af ansøgningen om registrering.

Artikel 16

Rettigheder, som følger af designrettigheden

1. Registreringen af et design giver indehaveren enerettighed til at bruge det og til at forbyde tredjemand, der ikke har indehaverens samtykke, at bruge det.

2. Navnlig følgende kan forbydes i medfør af stk. 1:

a) fremstilling, udbud, bringen i omsætning eller brug af et produkt, som designet indgår i eller finder anvendelse på

b) import eller eksport af et produkt omhandlet i litra a)

c) oplagring af et produkt omhandlet i litra a) til de formål, som er angivet i litra a) og b)

d) skabelse, downloading, kopiering og deling eller distribution til andre af et hvilket som helst medium eller software, der optager designet, med henblik på at muliggøre fremstillingen af et produkt omhandlet i litra a).

3. Indehaveren af en registreret designrettighed er berettiget til at forhindre enhver tredjemand i erhvervsmæssigt at indføre produkter fra tredjelande til den medlemsstat, hvor designet er registreret, såfremt disse produkter ikke er overgået til fri omsætning i den pågældende medlemsstat, hvis designet er identisk inkorporeret i eller anvendes på disse produkter, eller designet i sine væsentlige aspekter ikke kan skelnes fra sådanne produkter, og rettighedshaveren ikke har givet tilladelse hertil.

Den i dette stykkes første afsnit omhandlede rettighed bortfalder, hvis der under den sag, der skal fastlægge, om den registrerede designrettighed er blevet krænket, og som er indledt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 608/2013, fremlægges dokumentation af klarereren eller indehaveren af produkterne for, at indehaveren af den registrerede designrettighed ikke har ret til at forbyde, at produkterne bringes i omsætning i det endelige bestemmelsesland.

Artikel 17

Formodning om gyldighed

1. I sager om krænkelse formodes det til fordel for indehaveren af den registrerede designrettighed, at de krav for en registreret designrettigheds retlige gyldighed, der er fastsat i artikel 3-8, er opfyldt, og at designrettigheden ikke er blevet registreret i strid med artikel 13, stk. 1, litra c).

2. Den formodning om gyldighed, der er omhandlet i stk. 1, kan afkræftes ved hjælp af ethvert af de proceduremæssige midler, der er til rådighed i den berørte medlemsstats jurisdiktion, herunder modkrav.

Artikel 18

Begrænsning af de rettigheder, som følger af designrettigheden

1. De rettigheder, som ved et designs registrering følger af designrettigheden, kan ikke udøves for så vidt angår:

a) handlinger af privat art og uden erhvervsmæssigt formål

b) handlinger, der foretages i forsøgsøjemed

c) reproduktion i citatøjemed eller til undervisningsbrug

d) handlinger, der foretages med henblik på at identificere eller henvise til et produkt som tilhørende designrettighedshaveren

e) handlinger, der foretages med henblik på kommentarer, kritik eller parodi

f) udstyr på skibe og luftfartøjer, der er hjemmehørende i et andet land, når disse midlertidigt kommer ind på den berørte medlemsstats område

g) indførsel til medlemsstaten af reservedele og tilbehør med henblik på reparation af skibe og luftfartøjer omhandlet i litra f)

h) udførelse af reparationer på skibe og luftfartøjer omhandlet i litra f).

2. Stk. 1, litra c), d) og e), finder kun anvendelse, hvis handlingerne er forenelige med rimelig handelspraksis og ikke i urimelig grad skader den normale udnyttelse af designet, og i det i litra c) omhandlede tilfælde, når kilden til det produkt, hvori designet indgår, eller hvorpå designet finder anvendelse, nævnes.

Artikel 19

Reparationsklausul

1. Der ydes ikke beskyttelse til et registreret design, der udgør en komponent af et sammensat produkt, hvis udseende er afgørende for komponentens design, og som i den i artikel 16, stk. 1, anvendte betydning udelukkende anvendes til reparation af det sammensatte produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende.

2. Stk. 1 må ikke påberåbes af fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt, som ikke ved hjælp af en klar og synlig angivelse på produktet eller i en anden passende form har informeret forbrugerne behørigt om den kommercielle oprindelse og identiteten på fabrikanten af det produkt, der skal anvendes til reparation af det sammensatte produkt, således at de kan træffe et informeret valg mellem konkurrerende produkter, der kan anvendes til reparation.

3. Fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt er ikke forpligtet til at garantere, at de komponenter, som de fremstiller eller sælger, i sidste ende anvendes af slutbrugere alene til reparation med henblik på at genskabe det sammensatte produkts oprindelige udseende.

4. Hvis en medlemsstats nationale ret den 8. december 2024 yder beskyttelse af design i den i stk. 1 anvendte betydning, fortsætter medlemsstaten uanset stk. 1 indtil den 9. december 2032 med at sikre denne beskyttelse af design, for hvilke der er ansøgt om registrering inden den 8. december 2024.

Artikel 20

Konsumption af rettigheder

De rettigheder, som ved et designs registrering følger af designrettigheden, omfatter ikke handlinger i forbindelse med produkter, som et design, der er omfattet af den beskyttelse, som ydes af designrettigheden, indgår i eller er anvendt på, når produktet er blevet bragt i omsætning i Unionen af designrettighedshaveren eller med dennes samtykke.

Artikel 21

Rettigheder på grundlag af tidligere brug i forhold til en registreret designrettighed

1. En rettighed på grundlag af tidligere brug kan gøres gældende af en tredjemand, der kan godtgøre før indgivelsen af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, før prioritetsdagen i god tro at have påbegyndt brug i den berørte medlemsstat eller at have truffet væsentlige og effektive forberedelser med henblik herpå, af et design, der er omfattet af den beskyttelse, som en registreret designrettighed yder, og som ikke er en kopi af et sådant.

2. Den i stk. 1 omhandlede rettighed på grundlag af tidligere brug berettiger tredjemanden til at udnytte designet til de formål, som det er brugt til, eller for hvilke der er truffet væsentlige og effektive forberedelser, inden indgivelse af ansøgningen eller prioritetsdatoen for den registrerede designrettighed.

Artikel 22

Forholdet til andre former for beskyttelse

Dette direktiv berører ikke bestemmelserne i EU-retten om ikkeregistrerede designrettigheder eller bestemmelserne i EU-retten eller den berørte medlemsstats ret om varemærker eller andre kendetegn, patenter, brugsmodeller, typografiske skrifttyper, civilretligt ansvar eller illoyal konkurrence.

Artikel 23

Forholdet til ophavsret

Et design, der er beskyttet ved en designrettighed registreret i eller med virkning for en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv, er også berettiget til ophavsretlig beskyttelse fra den dato, hvor designet blev skabt eller fastlagt i en hvilken som helst form, forudsat at kravene i ophavsretten er opfyldt.

Artikel 24

Registreringssymbol

Indehaveren af en registreret designrettighed kan oplyse offentligheden om, at designet er registreret, ved på det produkt, hvori designet indgår, eller hvorpå det anvendes, at anføre bogstavet D i en cirkel Ⓓ. En sådan designmeddelelse kan ledsages af designets registreringsnummer eller et hyperlink til indførelsen af designet i registret.

KAPITEL 3

PROCEDURER

Artikel 25

Ansøgningskrav

1. En ansøgning om registrering af et design skal som minimum indeholde følgende:

a) en anmodning om registrering

b) oplysninger, der identificerer ansøgeren

c) en tilstrækkeligt klar gengivelse af designet, som gør det muligt at bestemme den genstand, for hvilken der ansøges om beskyttelse

d) en angivelse af de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes.

2. Ved ansøgning om designregistrering betales et gebyr, der fastsættes af den berørte medlemsstat.

3. Angivelsen af produkterne som omhandlet i stk. 1, litra d), berører ikke omfanget af designbeskyttelsen. Dette gælder også for en beskrivelse og for eventuelle sproglige disclaimere deri, der forklarer gengivelsen af designet, hvis fremlæggelse af sådan beskrivelse er fastsat af en medlemsstat.

Artikel 26

Gengivelse af designet

1. Designet skal gengives i enhver form for visuel reproduktion, enten i sort og hvid eller i farver. Reproduktionen kan være statisk, dynamisk eller animeret og være udført på en hvilken som helst hensigtsmæssig måde ved hjælp af almindeligt tilgængelig teknologi, herunder tegninger, fotografier, videoer, computerbilleddannelse eller computermodellering.

2. Reproduktionen skal vise alle aspekter af det design, for hvilket der ansøges om beskyttelse, i en eller flere visninger. Desuden kan der fremlægges andre typer visninger med det formål yderligere at præcisere de specifikke træk ved designet.

3. Hvis gengivelsen indeholder forskellige reproduktioner af designet eller omfatter mere end én visning, skal disse være i overensstemmelse med hinanden, og genstanden for registreringen bestemmes af alle de visuelle træk ved disse visninger eller reproduktioner kombineret.

4. Designet skal gengives alene, uden andre genstande.

5. Genstande, for hvilke der ikke ansøges om beskyttelse, skal angives ved visuelle disclaimere. Sådanne visuelle disclaimere skal anvendes konsekvent.

6. Medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret samarbejder med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret om at fastlægge fælles standarder, der skal anvendes på krav og midler til designgengivelse, navnlig med hensyn til typer og antallet af visninger, der skal anvendes, typerne af acceptable visuelle disclaimere samt de tekniske specifikationer for de midler, der skal anvendes til reproduktion, lagring og arkivering af design, såsom de relevante elektroniske filers format og størrelse.

Artikel 27

Samlede ansøgninger

Flere design kan medtages i én samlet ansøgning om registrering af design. Denne mulighed er ikke betinget af, at de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå de skal anvendes, alle tilhører den samme klasse i Locarnoklassifikationen.

Artikel 28

Ansøgningsdato

1. Ansøgningsdatoen for en designansøgning er den dato, hvor de dokumenter, der indeholder oplysningerne omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra a), b) og c), indgives af ansøgeren til kontoret.

2. Med forbehold af denne artikels stk. 1 kan der tildeles en ansøgningsdato, hvis et eller flere af de elementer, der kræves i henhold til artikel 26, mangler, forudsat at gengivelsen af designet som helhed er tilstrækkeligt klar i den i artikel 25, stk. 1, litra c), anvendte betydning.

3. Medlemsstaterne kan desuden bestemme, at der for tildelingen af en ansøgningsdato skal ske indbetaling af et gebyr som omhandlet i artikel 25, stk. 2.

Artikel 29

Omfanget af den materielle undersøgelse

Kontorerne begrænser deres undersøgelse af, hvorvidt det design, der er ansøgt om, kan registreres, til fraværet af de materielle registreringshindringer, der er omhandlet i artikel 13.

Artikel 30

Udsættelse af offentliggørelsen

1. En ansøger kan ved indgivelsen af en ansøgning om et registreret design anmode om, at offentliggørelsen af det registrerede design udsættes i en periode på op til 30 måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse eller, hvis der er begæret prioritet, fra prioritetsdatoen.

2. Når designet er blevet registreret, er hverken gengivelsen af designet eller sagsakterne vedrørende ansøgningen tilgængelige for offentligheden, jf. dog bestemmelser i national ret, der beskytter tredjemænds legitime interesser.

3. Der offentliggøres en meddelelse om udsættelse af offentliggørelsen af det registrerede design.

4. Ved udløbet af udsættelsesperioden eller på et tidligere tidspunkt, som rettighedshaveren har fremsat anmodning om, giver kontoret offentlig adgang til alle registreringerne i registret og sagsakten vedrørende ansøgningen samt offentliggør det registrerede design.

5. Rettighedshaveren kan modsætte sig offentliggørelse af det registrerede design som omhandlet i stk. 4 ved at indgive en anmodning om afkald på det registrerede design.

6. Medlemsstaterne kan uanset stk. 4 og 5 fastsætte, at kontoret kun skal offentliggøre det registrerede design efter anmodning fra rettighedshaveren. Hvis en medlemsstat fastsætter betaling af et offentliggørelsesgebyr, kan modtagelse af betaling af dette gebyr anses for at udgøre en sådan anmodning.

Artikel 31

Procedure for ugyldighedserklæring

1. Uden at det berører parternes ret til at appellere til domstolene, kan medlemsstaterne sikre, at der er adgang til en effektiv og hurtig administrativ procedure ved deres kontorer for at erklære en registreret designrettigheds ugyldighed.

2. Den i stk. 1 omhandlede administrative procedure for ugyldighed skal fastsætte, at designrettigheden skal erklæres ugyldig på grundlag af mindst følgende grunde:

a) designet burde ikke have været registreret, fordi det ikke er i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, nr. 3), eller med kravene i artikel 3-8

b) designet burde ikke have været registreret, fordi det er i strid med artikel 13, stk. 1, litra c)

c) designet burde ikke have været registreret på grund af eksistensen af et tidligere design i den i artikel 14, stk. 1, litra e), anvendte betydning.

3. Den i stk. 1 omhandlede administrative procedure skal fastsætte, at følgende personer er berettigede til at indgive en begæring om ugyldighedserklæring:

a) for så vidt angår denne artikels stk. 2, litra a), de personer, sammenslutninger eller organer, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3

b) for så vidt angår denne artikels stk. 2, litra b), den person eller den juridiske person, der er omhandlet i artikel 14, stk. 4

c) for så vidt angår denne artikels stk. 2, litra c), mindst de personer, der er omhandlet i artikel 14, stk. 6, litra a) og b).

Artikel 32

Fornyelse

1. Registreringen af et design fornyes efter anmodning fra indehaveren af den registrerede designrettighed eller fra enhver person med bemyndigelse til at anmode om fornyelse ved lov eller kontrakt, forudsat at fornyelsesgebyret er betalt. Medlemsstaterne kan fastsætte, at modtagelse af betaling af fornyelsesgebyret skal anses for at udgøre en sådan anmodning.

2. Kontoret giver indehaveren af den registrerede designrettighed meddelelse om registreringsperiodens udløb mindst seks måneder før datoen for et sådant udløb. Kontoret kan ikke drages til ansvar, hvis det undlader at give sådanne oplysninger, og en sådan undladelse berører ikke registreringens udløb.

3. Anmodningen om fornyelse skal indgives, og fornyelsesgebyret skal betales, inden for en periode på mindst seks måneder umiddelbart før registreringsperiodens udløb.

I mangel heraf kan anmodningen indgives inden for en yderligere periode på seks måneder umiddelbart efter udløbet af registreringsperioden eller af den efterfølgende fornyelse heraf. Fornyelsesgebyret og et tillægsgebyr betales inden for denne yderligere periode.

4. I tilfælde af en samlet registrering, hvor de betalte fornyelsesgebyrer ikke er tilstrækkelige til at dække alle de design, for hvilke der anmodes om fornyelse, fornyes registreringen for så vidt angår de design, som det er åbenbart er meningen, at det betalte beløb skal dække.

5. Fornyelsen får virkning fra dagen efter den eksisterende registreringsperiodes udløb. Fornyelsen indføres i registret.

Artikel 33

Kommunikation med kontoret

Sagens parter eller, hvor det er hensigtsmæssigt, deres repræsentanter angiver en officiel adresse, som skal anvendes til al officiel kommunikation med kontoret. Medlemsstaterne har ret til at kræve, at den officielle adresse er beliggende i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

KAPITEL 4

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 34

Samarbejde om registrering, administration og ugyldighed af design

Kontorerne kan frit samarbejde effektivt med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret for at fremme konvergensen med hensyn til praksis og redskaber i forbindelse med undersøgelse, registrering og ugyldiggørelse af design.

Artikel 35

Samarbejde på andre områder

Kontorerne kan frit samarbejde effektivt med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret inden for alle andre områder af deres aktiviteter end de i artikel 34 omhandlede, som er relevante for beskyttelsen af design i Unionen.

KAPITEl 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 36

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, 3, 6, 10-19, 21, 23-30 og 32 og 33 senest den 9. december 2027. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 37

Ophævelse

Direktiv 98/71/EF ophæves med virkning fra den 9. december 2027, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag I angivne frist for gennemførelse i national ret af direktivet.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenlignings-tabellen i bilag II.

Artikel 38

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4, 5, 7, 8, 9, 20 og 22 finder dog anvendelse fra den 9. december 2027.

Artikel 39

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. oktober 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	ZSIGMOND B. P.
Formand	*Formand*

BILAG I

Frister for gennemførelse i national ret (jf. artikel 37)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
98/71/EF	28. oktober 2001

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 98/71/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1, indledning	Artikel 2, indledning
—	Artikel 2, nr. 1) og 2)
Artikel 1, litra a)	Artikel 2, nr. 3)
Artikel 1, litra b)	Artikel 2, nr. 4)
Artikel 1, litra c)	Artikel 2, nr. 5)
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3-10	Artikel 3-10
—	Artikel 11 og 12
Artikel 11	Artikel 13 og 14
—	Artikel 15
Artikel 12, stk. 1	Artikel 16, stk. 1, og stk. 2, litra a), b) og c)
—	Artikel 16, stk. 2, litra d)
—	Artikel 16, stk. 3
Artikel 12, stk. 2	—
—	Artikel 17
Artikel 13, stk. 1, litra a), b) og c)	Artikel 18, stk. 1, litra a), b) og c)
—	Artikel 18, stk. 1, litra d) og e)
Artikel 13, stk. 2, litra a), b) og c)	Artikel 18, stk. 1, litra f), g) og h)
—	Artikel 18, stk. 2
Artikel 14	—
—	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20
—	Artikel 21
Artikel 16	Artikel 22
Artikel 17	Artikel 23
—	Artikel 24-35
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 36
—	Artikel 37
Artikel 20	Artikel 38
Artikel 21	Artikel 39
—	Bilag I
—	Bilag II